

[Ministeren for offentlige arbejder.]

gruppe om, at man her i landet indfører en farvedifferentiering, hvorved vejvisningstavler, der leder fra det almindelige vejnet ind på motorveje, får grøn bundfarve og hvid tekst, medens vejvisningstavler, der vejviser trafikken videre ad det almindelige vejnet, fortsat skal have hvid bundfarve og rød tekst. Som konsekvens af forslaget foreslås endvidere, at den fremtidige vejvisning på motorvejene i det hele bliver grøn/hvid i stedet for blå/hvid.

Forslaget er tiltrådt af det såkaldte vejreguludvalg, der er teknisk sekretariat for den under ministeriet for offentlige arbejder nedsatte vejregelkomité. Der foreligger endnu ikke nogen indstilling til mig fra vejregelkomiteen, og jeg har som følge heraf ikke truffet beslutning om, hvorvidt forslaget skal gennemføres.

Forslaget må ses på baggrund af, at der i en række europæiske lande, herunder Tyskland, Frankrig, England, Belgien, Schweiz, Italien, Holland og Spanien, er indført farvedifferentiering i vejvisningen, og at man i de øvrige skandinaviske lande overvejer at indføre en sådan løsning.

Forslaget skulle indebære en forbedret vejvisning. Samtidig er det forudsat, at ordningen gennemføres over en 10-15 års periode i takt med den udskiftning, der finder sted af vejvisningstavler som led i almindelig vedligeholdelse af disse. Det påregnes således, at ordningen ikke vil påføre det offentlige udgifter af nogen betydning.

Disse betragtninger vil selvsagt indgå i ministeriets samlede vurdering af forslaget.

Af *Henning Jensen* (S) til indenrigsministeren (6/9 76):

»Finder ministeren det foreneligt med principperne i loven om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner, at visse kommuner bruger bloktilskuddene til at nedbringe den kommunale beskatning fremfor at foretage den nødvendige og naturlige udbygning af serviceniveauet?«

(Spm. nr. 773).

Begrundelse.

En undersøgelse, foretaget af Børne- og Ungdomspædagogernes Landsorganisation, viser, at en række kommuner tilsyneladende ikke opfylder intentionerne i bloktilskudsloven om at udbygge serviceniveauet, bl. a. på børneinstitutionsområdet.

Jeg skal ikke angribe de enkelte kommuners ret til at prioritere opgavernes løsning, hvorfor mit spørgsmål alene går på en undersøgelse af det rimelige i, at enkelte kommuner direkte bruger bloktilskudsmidlerne til at nedbringe den kommunale beskatning.

Det kan virke uheldigt på bloktilskudssystemet på længere sigt, men kan også bidrage til en urimelig konkurrenceforvridning de enkelte kommuner imellem i forsøg på at trække nye borgere til.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (10/9 76):

Fordelingen af tilskud efter udgiftsbehovstal sker i henhold til §§ 5 og 6 i lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner. I modsætning til procentrefusionerne, der tilgodeså udgiftsbehovene på en række specialområder, fordeles tilskuddene efter udgiftsbehovstal i forhold til den enkelte kommunes og amtskommunes samlede udgiftsbehov.

Formålet med byrdefordelingsreformen, i forbindelse med hvilken en række procentrefusioner gradvis er konverteret til generelle tilskud, har været dels at forbedre udligningen mellem mere og mindre velstillede kommuner, dels at skabe bedre harmoni mellem beslutningskompetence og økonomisk ansvar.

Byrdefordelingsreformen har således dels skabt mulighed for en forbedring af serviceniveauet i de mindre velstillede kommuner og amtskommuner, dels medført, at den disponerende myndighed afholder den fulde udgift eller en så stor andel af denne, at den egenøkonomiske interesse garanterer en rationel økonomisk handle måde. Den kommune, der ønsker et i forhold til landsgennemsnittet højt serviceniveau, må selv finansiere de hermed forbundne merudgifter, medens den kommune, der vælger et relativt lavt serviceniveau, kan nedsætte skatteudskrivningen tilsvarende.

De nævnte virkninger harmonerer godt med de for det danske kommunestyre gældende principper, i overensstemmelse med hvilke det - når blot de i lovgivningen fastsatte minimumskrav er overholdt - er kommunalbestyrelsen/amtsrådet der på borgernes vegne dels fastsætter det samlede kommunale/amtskommunale udgiftsniveau og det hermed forbundne skattetryk, dels forestår prioriteringen af de samlede kommunale/amtskommunale udgifter. Dette princip gælder naturligvis uanset, at det serviceniveau, der efter kommunalbestyrel-